

Naše DA neka bude DA

Što Bog ima u planu s našim životom?

Kao bračni par kažemo DA djeci, koju nam on daruje.

Napeto gledam monitor ultrazvučnog uređaja i vidim kako kuca srce moga djeteta. Halo mama, tu sam ja! Krenule su mi suze na oči i obuzeo me neopisiv osjećaj sreće. Nakon posjeta liječniku idem još kroz grad i zapažam dok uvijek iznova svojom rukom prelazim preko moga trbuha, pozdrav dobrodošlice nerođenom životu. To je nevjerojatno duboka radost i zahvalnost da postoji taj život. Da to dijete za koje smo molili raste u meni. Moj muž i ja smo presretni i sljedećih dana hodamo smiješeći se kroz taj kraj. Našima dvoje djece još ne želimo to reći, jer će se to sigurno brzo dalje razglasiti... S jedne strane uživamo u našoj tajni punim srcem, a s druge strane jedva možemo dočekati da našu radost podijelimo s ljudima koji su nam dragi.

Bez reakcije

Brže nego prilikom prvih dviju trudnoća vidi se, dakako, što se sa mnom događa, i ne mogu to više skrivati.

Prilikom jednoga slavlja otkrivamo tu vijest – a kao reakcija dolazi ... ništa! Moj muž i ja se nesigurno pogledamo. Zar nismo to jasno rekli? Ili jednostavno to nisu razumjeli? Zatim, nakon kratke stanke dolazi pomalo s oklijevanjem prvo pitanje: „Je li to bilo planirano?“

Te riječi uvijek iznova odjekuju u meni. Bila sam jednostavno previše zbunjena, da bih dala pravi odgovor. Prva početna radost pomučena je razočaranjem, premda bi sve više ljudi slično reagiralo i dijete gledalo kao „nesreću“. Prijatelji, od kojih bismo zapravo očekivali da nas zagrlje i da se s nama raduju, reagirali su „Eto, vi barem činite nešto za mirovinu“, „Pa dobro, ako vi tako mislite“, ili su jednostavno ignorirali ovu trudnoću.

..." Iz obitelji smo čak čuli, „ali tada je dosta, obavili ste svoje!“

Jedna znanica, i sam majka četiri kćeri, jednom je pripovijedala: „Pri prvom i drugom djetetu još se svi raduju sa mnom. Dobivaš darove i čestitke. Svi stalno pitaju kako si. Pri trećem djetetu zatim mnogi uopće ne reagiraju. Pri četvrtom skoro da izražavaju sućut.

Naše DA

Kako točno moramo i možemo zapravo planirati našu djecu? Ili, ne moramo li se prije pitati, koje planove Bog ima s našom obitelji! Na dan našega vjenčanja izrekli smo si naša bračna obećanja. Bilo nam je postavljeno pitanje: „Jeste li spremni primiti djecu koju Vam Bog želi darovati?“ Mnogi dragi ljudi su nas tada podupirali i bili prisutni. Kada smo glasno i jasno odgovorili „DA“. Tada nije bilo nikakvih ograničenja. Nije bilo DA, ali samo dvoje. Nije bilo DA, ali poduzet ćemo sve da se očuvamo od više njih. Nije bilo DA, ali samo, ako zatim odmah opet mogu raditi. Nije bilo DA, ali samo ako i nadalje mogu održati svoj životni standard. Naš odgovor je bio jednostavno DA!

Tada nismo još znali hoćemo li uopće moći dobiti djecu ili će bolesti prekriziti naše obiteljsko planiranje.

Prostor za život

Sigurno bi svoje planiranje obitelji trebalo oblikovati s punom odgovornosti u skladu sa svojom osobnom situacijom. Pa ipak moramo biti svjesni da svojim stavom koji prihvaća život možemo suoblikovati stvoreni svijet i tako i mi možemo pisati povijest spasenja. Sa svakim djetetom Bog nam daruje jednu novu dušu, jedno novo lice, jednu novu osobu, koju smijemo pratiti na njezinu vlastitom životnom putu i koja nas prati i obdaruje, daje nam rasti i sazrijevati. Kao kršćani povjeravamo Bogu kraj našega života. Ne moramo li također na početku života vjerovati Bogu, da za nas priprema ono najbolje? Prije nekoliko tjedana pristupio nam je jedan prijateljski bračni par: „Čuli smo da očekujete prinovu. Želimo da znate da svaki dan molimo

za Vas!“ Što nam ta reakcija znači, jedva možemo opisati Otvorio se prostor u kojem je život dobrodošao! Naša je zadaća kao bračnoga para stvoriti taj prostor gdje Bog može dalje pisati svoj plan spasenja, Naše DA neka bude DA!

Prilog od: Nicole i Florian Brakel, Schönstatt

Poticaj za bračni razgovor

Kao bračni par razmjenjujemo svoja vlastita iskustva.

Zahvaljujemo Bogu za djecu (i za unučad) koju nam je Bog darovao.

Razmjenjujemo misli o zlatu koje se u njima krije, kako ih dalje možemo dobro podupirati u njihovim jakim stranama.

Planiramo s našom djecom izlet ili zajedničko svečano jelo, posjet kazalištu ili nešto za što znamo da to naša djeca vole.

Ako nam dragi Bog nije darovao vlastitu djecu, možemo razgovarati o tome, kako je naš brak do sada donosio plodove na drugi način i koga nam je dragi Bog povjerio kao duhovnu djecu.

Molitva za našu (duhovnu) djecu - i za unučad

Ime naše djece, Bože,
 poznaješ bolje, no što ga mi poznajemo:
 Jer ono je upisano u tvoju ruku.
 Ne znamo put kojim će ona ići.
 Znamo da ćeš ih ti primiti u svoje krilo –
 njihov plač i njihov smijeh,
 njihovu krivnju i njihovu sreću.
 Ti ih poznaješ bolje
 no što će oni ikada upoznati sebe.
 Slavimo te za njihov život,
 jer si ga divno pripravo.
 Hvalimo te, jer u svakome od naše djece,
 možemo upoznati nešto o tebi,
 što si im ti stavio u njihovu dušu.
 Pomozi da i oni sami
 sve više mogu otkrivati blago svoga srca
 i tako prepoznati i ostvariti smisao svoga
 života.
 I ako bi jednom zašli na stranputicu,
 ti ih opet vrati na pravi put.
 Daruj nam Duha Svetoga,
 da im u pravo vrijeme možemo savjetovati ono pravo,
 bez pritiska, bez onoga ti moraš ili trebao bi.
 No prije svega daj da mi pred njima živimo ono
 što očekujemo od naše djece.
 Blagoslovi nas i blagoslovi njih.
 Amen

